47ste jaar. — Nr 6. Zaterdag 13 Januari 1900.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M COLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle zendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franc* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, n° 3739, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **25** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1 25** cent^en per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** *fr.* den drukregel.

BUITENGEWONE PREMIE
aan onze geabonneerden.

Porret in Olieverf.

Alle geabonneerden aan den *POSTRIJDER*, oude of nieuwe, hebben recht op eene artistieke premie, van het grootste belang.

Ingevolg eene overeenkomst welke wij gesloten hebben met M. TH. LAFORCE, kunstschilder van talent, zal ieder onzer geabonneeren **kosteloos** recht hebben op zijn PORTRET IN OLIEVERF, (grootte portret-visiekaart) op houten paneel, 14 × 10, zonderkader, of wel op eene prachtpremie, van eene waarde van 25 *fr.* **voor fr. 6,35.**

Deze premie bestaat in een *portret in olieverf*, me aanzienlijke vergrooting der modellen visitkaart, in eenen prachtigen gulden en fluweelachtigen kader, stijl acanthe, 32 × 28, en eeft recht : 1° op de volstrekte gelijkenis, 2° op de ongeschonde teruggaaf der model-photographieën.

Om eene zoer premiën te bekomen, is het voldoende aan den schilder eene goede photographie te sturen, vergezeld van een premie-bon.

Dit bon, dat al de noodige inlichtingen inhoudt, zal dor ons geleverd worden aan elken geabonnerden die er aanvraag zal van doen, aan den uitgever van den *POSTRIJDER* (*onder voorwaarde er eenen postzegel van* 10 *centiemen bij te voegen, om de verzendingskosten te dekken.*

Proeven dezer ijzondere premiën zijn tentoongesteld in de bureelen van den *POSTRIJDER der provincie Limburg*, Groote Markt, 37 & 39, te Tongeren.

De personen die den *Pstrijder* niet regelmatig zouden ontvangen, worden verzocht ons er onmiddelijk ennis van te geven.

Voor ten Paus.

Inschrijving, gopend door den Bond der Katholieke Dagelascrijvers van België :

BEDRAG DER EERSTE LIJSTEN :
Fr. 37,067.60

De giften kunen gezonden worden aan het bureel van de *Postrijder* of aan Mr L. MALLIE, Bergstraat 52, Brussel.

TONGEREN, DN 13^e JANUARI 1900.

VAN AILES WAT.

Wij zijn nu nog 5 maanden van de kiezing.

Vele dagbladen geven reeds talrijke aanwijzingen over de amen der candidaten en de afgevaardigden, ie zich niet meer zullen laten voordragen.

Zooals een der altbare afgevaardigden van Brussel, M. Mesius, geschreven heeft, zijo dit inlichtingen zonder waarde, zelfs wanneer zij niet dor persoonlijke weeten zijn ingegeven.

Men is van oordeelat onze hoofdmannen voor 't oogenblik hee wat anders te doen hebben, dan candidatenlijsten te bespreken.

De aanduiding der ondidaten zal de laatste daad zijn van den kieseldtocht, en tevens de meest kiesche, wegen de persoonlijke kwesties, die zullen te voorchijn treden.

Maar eerst en vooramoet men de nieuwe schikkingen goed bestuderen, en rekening geven van de veranderingen, welke de vereeniging der arrondissementen, die tot hiertoe alleen stemden, zal na zich zeepen eene overeenkomst tot stand brengen tusschen al de kiezers, welke voortaan gezepen zijn, om tot een gemeenschappelijen uitslag samen te werken.

En wat boven alles noodig i is de inrichting eener kracvadige, werzame, aanhoudende propaganda, niet alen in de steden maar overal op den buiten De vijand is overal wakker geworden. Hij moet nergens de waakzaamheid der kathlieken in gebreke vinden.

Laat ons niet uit het oog verezen dat onder het regiem der E. V. de erste uitslagen van het allergrootste gewicht zijn, want 't zij men veld wint of gronverliest, winsten en verliezen zullen eenen toestand aanduiden, aan welken het moeilij zal zijn in de toekomst iets te veranderen.

Geen enkele poging mag dus verwaarloosd worden om met de eerste toepassing dezer nieuwe wet het grootste getalbetels te behouden of te winnen.

Men zal slechts tot een goeden uitlag komer, indien men de kwestie van prsonen op het tweede plan schuift en indien l degenen, die eenigen invloed hebben, hn edelmoedig in 't werk stellen om de vlage doen zegepralen.

* *

Er zal dus binnen eenige weken eee welgevende kiezing plaats hebben in hetarrondissement van Waremme, dat in denSenaat vertegenwoordigd is door eenen liberal van den ouden stijl, M. de Sélys Longchamps, maar dat sedert de herziening nog enkl katholieke volksvertegenwoordigers naar de Kamer zendt.

De socialisten maken zich gereed om in dn arrondissement eene nieuwe pogg te wagen.

De liberalen integendeel melden da zij zich onthouden.

De katholieke candidaat is nog niet aangeduid, maar dat er een zal zijn en dt hij zal gekozen worden, schijnt niet te bewijfelen.

* *

Veel menschen zijn al te zeer beangstgd nopens het stuk hunner zelighei ; zij denden meer Gods oneindige goedheid en bamhartigheid indachtig te zijn. De menschn, die in doodzonde leven, hoeven wel dqelijk Gods oneindige rechtvaardigheid te vrezen, en die vrees moet voor hen het beginzijn der wijsheid. Maar gij, brave christenn, die beloverd zijt om al uwe plichten nauwkeurig te voltrengen, waarom zoo benzigstigd zijn ? De goede God gebiedt os geenen akt van vrees, maar renen akt van hoop ; en dagelijks zegt gij : « Ik hoop meeen vast betrouwen. » Waarom niet doon wat ge zegt ?

* *

HOE MOET MEN 19de SCHRUVEN IN ROMEINSCH SCHRIFT ? — Nu de twist over het begin de 20^e eeuw ten einde is en men besloten heet tot het jaar 1 te wachten alvorens men de 19^e voor goed haar afscheid geeft, begin een nieuw twistpunt.

Het dient door zekere specialisten opgelost te worden.

De vraag is : Hoe moet men 1900 schrijven in romeinsch schrift : MCM of MDCCCC?

De geleerden in Frankrijk schijnen voor het laatste genegen te zijn.

Wie opent den strijd ?

* *

Druiven, en vooral de blauwe druiven, zijn bijzonder voedzaad en zeer bloedzuiverend. Dan volgen op geneeskundig gebied de perziken, die evenwel niet overrijp mogen zijn en's morgends vroeg, het gezondste zijn. Dagelijks 's morgends nuchter een appelsien gebruikt, is een uitmuntend middel tegen slechte spijsvertering en zal bij voortdurend gebruik de kwaal volkomen genezen.

* *

De vader dronken t'huis gekomen, is op den boord der tafel gaan liggen slapen, de streeflingen van zijn dochtertje hebben hem ontwaakt

De reine kinderblik ging in de oogen van den o gelukkige en daalde neder in zijn hart om er het ingeslapen geweten wakker te roepen. Eensklaps stroomen de tranen uit zijne oogen ; met aandoening kust hij de kleine handjes die hem streelden, hij neemt zijn dochtertje in zijne armen, werpt zich knielend voor de voeten zijner vrouw en barst los in snikken :

— « Vergiffenis, vrouw lief, Vergiffenis ! Op het hoofd van dit onnoozel schaapje beloof ik het u, geen genever, geenen drank meer. »

FRUITBOOMEN PLANTEN.

Het tijdstip voor 't planten der fruitbomen is aangebroken. Daarom achten wij het nuttig hierover eenige wenken te geven.

Wie de volgende regelen in acht neemt zal zeker goede uitslagen verkrijgen :

Plant slechts goede, gezonde boomen, door ervaren boomkweekers geleverd.

Plant niet te diep en laat den wortelhals vrij.

Trap den grond rond den boom niet vast, maar zorg, dat de aarde, fijn verdeeld, goed tusschen de wortels valt.

De wortels zelf moet men goed uitspreiden. Voor het planten snijdt men de beschadigde deelen glad af, met de snijvlakte naar beneden.

Begint den grond na het planten, doch bindt den boom niet terstond aan eenen paal, want hierdoor belet men het zakken en het vastgroeien der wortels.

Bij het kiezen der fruitsoorten, lette men op den grond, den vorm van den boom en de plaats-lijke gesteldheid. Heeft men geene voldoende kennis van soor en, dan late men de keuze aan eenen goeden boomkweeker over.

ONZE TAAL.

Men spreekt onze taal :

1° *In Europa* :

a) In de vlaamsche gouwen van Belgie ;
b) In Holland ;
c) In het Noordergedeelte van Duitsoland tot aan Duitpat in Rusland ;
d) In het Noordergedeelte van Frankrijk, genoemd Fransch-Vlaanderen.

2° *In Afrika* :

a) In Transvaal ;
b) In den Oranje-Vrijstaat ;
c) In de Kaap kolonie ;

3° *In Amerika* :

a) In Zuid-Amerika, onder andere in het Argentijnsche gemeenebest, waar talrijke Vlaamsche volksplantingen zijn ;
b) In Noord-Amerika ; daar zelfs verschijnen Vlaamsche dagbladen ;

4° *In Azië* :

In de Hollandsche bezittingen :
Java, Borneo, Sumatra, enz.

Hieruit blijkt dat de kring waar onze moedertaal gesproken wordt, juist zoo klein niet is als sommige Franschgezinden beweren !!

De markten van Tongeren.

Ziehier de opgave van het getal paarden, hoornbesten, schapen, vette en magere varkens, die in den loop van het jaar 1899 te koop gesteld zijn op de markten van Tongeren. Het blijkt uit deze cijfers dat onze paard- en veemarkten nog altijd een bloeiend zijn als ooit.

De eerste veemarkten van dit jaar, waar het getal te koop gestelde hoornbesten zeer gering was, tengevolge van het sluiten dezer markten, die pas heropend waren, hebben, zooals men kan bemerken, spoedig hunnen vroegeren luister herwonnen.

DATUMS	PAARDEN	HOORNVEE	SCHAPEN	VETTE VARKENS	MAGERE VARKENS
5 januari		48	0	289	1333
12 »	411	50	1	255	1326
19 »		96	0	5 9	1415
26 »		260	6	290	1102
2 februari		528	5	205	779
9 »	560	484	19	258	1427
16 »		517	6	257	1215
23 »		542	5	245	1589
2 maart		586	6	260	1420
9 »		609	14	257	1684
16 »	598	655	7	116	1558
23 »		49	0	250	1527
30 »		552	4	202	1527
6 april		549	4	161	1926
13 »	507	528	9	253	1907
20 »		487	9	257	2356
27 »		245	1	257	2181
4 mei	177	427	6	228	1691
11 »		249	7	240	1463
18 »		399	9	216	2234
25 »		295	2	175	2339
31 »		249	2	202	1859
8 juni	389	377	9	194	2505
15 »		243	6	214	2192
22 »		316	5	178	2285
29 »		259	3	156	1882
6 juli		229	0	148	1658
13 »		203	3	168	2351
20 »	387	317	0	149	1911
27 »		241	1	119	1724
3 august.		262	8	155	1559
10 »	349	277	6	146	1794
17 »		282	8	163	1805
24 »		278	4	185	1958
31 »		278	5	184	1914
7 septem.		318	4	214	1748
14 »	354	362	6	206	1461
21 »		347	0	205	1915
28 »		321	5	214	1755
5 october		399	7	228	1850
12 »		338	5	276	1986
19 »	331	348	0	267	2156
26 »		332	9	282	2006
2 novem.		253	0	181	886
9 »		334	6	261	1849
16 »	429	394	34	311	1916
23 »		388	25	265	2569
30 »		350	18	232	1997
7 decem.		207	14	228	1487
14 »		250	4	555	577
21 »	400	288	7	296	841
28 »		206	3	164	987

DE E.P. MINDERBROEDERS

Het genzenblad bestatigde verleden zaterdag dat de E. P. Minderbroeders veel bijval in de bevolking van Tongeren gevonden hebben, dat men zich verdringt in hunne kerk, en dat de predikanten van uit den stoel der waarheid verklaard hebben dat zij zich met geene politiek zullen bemoeien.

De opstellers van het genzenblad, die, zooals men weet, in alle sermoenen der paters en kapelaans tegenwoordig zijn, toonen zich daarover seer te vrede ; maar, voegt het genzenblad erbij, wij zullen die verklaring herhalen zoo het later noodig wordt. — Dat wil zeggen, indien er later iets op politiek terrein gezegd of gedaan wordt, zullen wij er op vallen.

Zoo dan, schoone gouse jongens, gij zult de Paters alleenlijk bestrijden wanneer zij zich van politiek bemoeien. Tot heden hebben zij zich zeker met geen politiek ingelaten, hoe komt het dan dat gij sedert zes w ken geen enkel nummer van uw blad hebt laten verschijnen zonder het op te vullen met laagbartige aanrandingen ?

Willen wij eens eene voorzegging doen ?

Of de paters van politiek spreken of niet, gij zult in alle geval het een of het ander voorwendsel vinden om eene karrevracht beleedigingen naar hunne bruine kap te werpen.

Onlangs preekte een onzer eerw. heeren kapelaans in O.-L.-V. kerk. Hij herinnerde aan de ouders den plicht van de kinderen naar de scholen te zenden en hij voegde er bij dat deze plicht al te dikwijls verwaarloosd wordt, dat aldus de kind reo geen onderwijs genoten en zelfs hunnen katechismus somtijds niet lezen konden.

Zaterdags komt het geuzenblad vertellen dat de heer kapelaan op den preekstoel de stadscholen aangerand had en gezegd dat de kinderen die er uit komen zelfs niet lezen kunnen !

Zoo zal het ook gaan met de paters ; zij zullen geen politiek maken, maar wanneer zij, volgens de voorschriften der H. Kerk, zullen preken dat het aan eenieder verboden is goddeloose dagbladen te lezen, die geen ander doel hebben dan de zeden te bederven en het geloof in de harten hunner lezers uit te roelen, oh ! dan zal het geuzenblad schreeuwen dat de paters politiek maken.

Nu, daar zullen de paters zich heel weinig aan gelegen laten, en op de beleedigingen der geuzen zullen zij niet anders antwoorden dan met te bidden voor de bekering der zondaars en der vervolgers van Kerk en Godsdienst.

NIEUWS
uit de stad en de omstreken

Op de markt van TONGEREN van verleden donderdag waren te koop gesteld : 388 paarden, 305 koeien en kalveren, 18 schapen, 258 vette varkens, 1240 baggen, 177 loopers.

Paardenmarkt *te TONGEREN*, DONDERDAG 8^e FEBRUARI.

APOTHEEK — **ZONDAGSRUST.** — MORGEN ZONDAG, zal de Apotheek van **Mr Broeders** alleen open blijven, van 1 UUR *'s namiddags tot* 10 UUR *'s avonds*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

De Comptante betaling zal verschicht worden.

Provincieraad van Limburg.

Dinsdag morgend is de Provincieraad bijeengekomen ten einde over te gaan tot de aanduiding der candidaten voor de plaats van Voorzitter der Rechtbank van Tongeren.

Werden uitgeroepen : 1° candidaat, M. Verkissen, Onderzoeksrechter te Tongeren, door 38 stemmen op 39 ; 2° candidaat, M. Claessens, Rechter te Tongeren, door 36 stemmen op 37. Er waren twee witte briefjes.

Ter gelegenheid der zitting welke hij verleden donderdag te Tongeren heeft gehouden, heeft onze achtbare volksvertegenwoordiger, **M. Demaistières**, aan onze medeburgers MM. J. DECKERS en J. DELVOIE, de kenteekens overhandigd der decoratie van de mutuellisten, die hen onlangs toegekend is.

St Jozefs-patronaat. — Wij beveelen nogmals, op eene heel bijzondere wijze, aan onze lezers de toonelkundige vertooning aan welke de Meesters van het *St-Jozefs-Patronaat* den zondag 21 Januari om 7 1/2 ure, in de groote zaal der « Concordia », ten voordeele van hun werk, zullen geven.

Het feest belooft schitterend te zijn en den grootsten bijval te zullen verwerven.

Ziehier het programma :

TONGEREN. — ZAAL DER CONCORDIA.

Groote openbare vertooning
op Zondag 21^e Januari 1900,
DOOR DE MEESTERS VAN HET PATRONAAT ST-JOZEF,
TEN VOORDEELE VAN HUN WERK.

PROGRAMMA :

EENE WONDERKUUR,
Kluchtspel in 3 bedrijven en 1 tafereel, door J.M.

ROLVERDEELING :

Hieronymus Vanderstichelen, Tongersche rentenier	J.M.	Codex, Pil, studenten	P.T. Rit A.M.
Jan, zijn knecht	H.N.	Hans Tonspargenthal	E.U.
Doktor Wasserkur	H.Z.	Kartoffel, politie-	J.U.
Doktor Spalt	J.Z.	Pomperniklel, agenten	P.L.
Doktor Schlimmer, Rijksr	F.S.	Voorzitter der rechtbank	J.D.
Cornelis Vankaakbeen	H.D.	Procureur	A.M.
Een hotelbediende	G.E.G.	Mr Langedraad, adv.	F.v.d.H.
Spitsnoes	A.M.	Griffier	A.M.
Mann, officier	F.v.d.B.	Marie-Agnes Van Kramik	L.P.

Rechters, gendarmen, een bedienar, publiek, leden der maatschappij.

De twee eerste bedrijven spelen te Aken in een hôtel. — Het derde te Aken op de Rechtbank. — Het tafereel in eene Tongersche Maatschappij.

GENOOTSCHAP
VAN DEN **H. Vincentius à Paulo.**
CONFERENTIE VAN TONGEREN.

Zooals wij het reeds in ons nummer van zaterdag gemeld hebben, zal het jaarlijksch liefdadigheidssermoen, ten voordeele der beboftigen bijgestaan door de Maatschappij, morgen zondag, 14 Januari, in O.L.V. kerk, onder de mis van half twaalf, door den E. P. GUÉLETTE, der Orde van de Broeders-Predikheeren, gepredikt worden.

Daar onze armen verledene maand erg beproefd geweest zijn door den strengen en vroegen winter en daar zij zeer getroffen zijn door de groote duurte der kolen, achten wij het onzen plicht, op eene heel bijzondere wijze, de rondhaling die na het sermoon zal gedaan worden aan onze medeburgers ernstig aan te bevelen.

De personen die zouden belet zijn het sermoon bij te wonen, kunnen hunne gift zenden aan Mr LAURENT VANDERYST, Schatbewaarder van het Genootschap van den H. Vincentius à Paulo.

Volkbond Sint-Maternus. — De heeren leden van den « Tongerschen Spaarbond » zullen-ie het lokaal van den Volksbond St-Maternus vergaderen :

1° Morgen zondag den 14e om 5 uren 's avonds. Dagorde : 1) Teruggave van het inlegerid ;
2) Uitreiking der intresten en premiën.

2° Den 21e Januari om 5 ure ingelijks.

Dagorde : Herkiezing der helft van den bestuurraad.

Pirlingen. — Zondag, 7 Januari l. l. en het lof, vergezelte ons de heer Advokaat Delvoie van Tongeren, op eene flinke voordracht over de veeverzekering. In weldoordachte woorden legde de heer Advokaat het doel alsmede de algemeene werking eener veeverzekeringsmaatschappij uit.

Hij maande zijne aanhoorders aan, allen van deze hoogst nuttige vergadering te willen deelmaken, om, als het ongelukkig soms een hunner zou treffen, zij gemakkelijk aan een ander dier zouden komen.

Eenige landbouwers lieten zich in deselfde zitting als lid opschrijven. Het is te hopen, dat een groot aantal anderen het goede voorbeeld kunnen, reeds ingeschreven medeburgers zullen volgen, opdat ons dorp ook welhaast eene veeverzekering in zijn midden moge telien, welke, in geval van ongeluk in hunne stallen, te landbouwers, zouden genoodzaakt te zijn zich soms vernederingen te moeten getroosten, aan een ander dier zou helpen.

In name van alle aanwezige leden, bedanken wij den heer Advokaat Delvoie voor zijne aardige en leerrijke voordracht ons gegeven.

P. IRINGEN.

P. S. — Alwie nog verlangt deel te nemen, moet zich zondag 14 dezer, na het lof zonder fout aangeven.

De Commissarissen,
J. GUISSON, J. BOCSEN.

De kiezers van het arrondissement **Borgworm** zijn samen geroepen op zondag 28 Januari om over te gaan tot de benoeming van eenen volksvertegenwoordiger, in vervanging van M. Streel overleden.

De Gouverneur der provincie Limburg heeft de eer aan de belanghebbenden ter kennis te brengen dat, volgens eene beslissing der bestuurlijke Deputatie, de landbouwcomices, de gemeenten

HIT
VOLK VAN DEN MIST

33ste VERVOLG.

— Daar ben ik niet bang van, baas ; die ezels zullen veel te verbaasd zijnom in den beginne te schreeuwen en daarna zullen zij niet meer kunnen.

— Otter, fluisterde Leonrd, terwijl zij in de duist rois stonden te wachten, hebt gij de Krokodil gedood ?

— Ja, ja, baas, zegde hij ik heb haar geregen aan het mes, dat ik gerew maakte ; maar het ging nog zoo gemakkelijk ni, weet gij, baas, en had ik niet zoo goed gezwumen als zij, ik zou waarschijnlijk verdronken zijn geweest.

— Ik heb er zoo wat vamooren zeggen door Nam, zegde Leonard ; gij zijeen wakkere kerel, Otter.

— O, baas, ik ben in hegeheel zoo wakker niet ; ik was zelf bang als ikhaar oogen zag ; ik dacht alleen maar, hoe moeig gij u zoudt gedragen hebben, waart zij der g-weest, en hoe lief gij mij soudt gevonden hebben, hadt gij mij daar zien beven gelijk een jong meisje voor een hagedis ; toen, baas, kreg ik moed voor zes.

— Wel gedaan, Otter, we gedaan, maar nu ; stil ! daar zijn ze.

De deur ging open en tree groote lummels traden binnen, waarvan een eene toorts droeg. Hij, die de fakkel in de handhield, draaide zich om, om de deur te sluiten, nat hij vermoedde geen kwaad. Toen, op hetzelfd oogenblik, sprong Leonard uit de schaduw en gd hem met zijnen stok zulk een hevigen slag op het hoofd, dat hij bewusteloos of dood neerviel, terwijl Otter van zijne plaats de koord rond den arderen zijn hals sloeg en met zulk geweld trok, dat de man op den grond terecht kwam.

In twintig seconden was het alles voorbij. De twee offeraars, dezelfde, die Leonard boven de opening gehouden hadden, lagen machteloos tegen den grond, wellicht beide dood ; de fakkel, alhoewel op den grond gevallen, was gelukkig niet uitgegaan en zij ontnamen hunne slachtoffers de messen en sleutels.

— Ziedaar, een goed werk verricht, Otter, sprak Leonard, en ik ben er blij om, want die kerels hebben mij gestampt, terwijl ik daar gebonden lag. Nu zijn wij gewapend, wij hebben de sleutels, wat nu ?

— Baas, baas, schreeuwde Otter, opgepast, daar zijn er nog meer.

Leonard sprong op en, zie, daar *ging de deur* open en daar voor hen stonden Juanna, Ollan, Nam, Soa en drie andere mannen.

Een oogenblik heerschte stilte, toen een der kapiteins riep : Hulp ! Jal is teruggekeerd en heeft reeds zijne slachtoffers opgeslacht. En hij wees op de twee lichamen tegen den grond.

Toen volgde *een* toonerl van verwarring, want zelfs Ollan en Nam stonden verstomd bij het zicht van iets wat hun bovennatuurlijk scheen, terwijl Juanna en Leonard slechts oogen voor elkander hadden en de drie kapiteins Otter aanschouwden als ware hij een geest.

Doch eene van het heele gezelschap verloor hare tegenwoordigheid van geest niet en dit was Soa. De kapitein, die haar bewaakte was door het Volk van den Mist, niet onder het juk des koninigs en zijner kapitains komen.

Het was voor de opgestolenen duidelijk dat, zoo zij niet konden ontsnappen, zij spoedig in de handen der offeraars zouden vallen die, nu alles wetende, hen niet meer in de gelegenheid zouden stellen een beroep te doen op de hulp des legers of op de bijzelfouvigheid des volks.

De eenige troef in hunne handen was, dat zij Nam in hun bezit hadden, maar het bleef nog te bezien hoevoel dit bezit hun weerd was en hoevoel het hun helpen zou. Immers, daar waren er veel onder de offeraars, die met geen kwaad oog Nam's verdwijning zouden gezien hebben en wien het ambt van hoogepriester sinds lang bekoorde.

Ollan was heel goed op de hoogte d ser feiten ; ook de kapitains wisten ervan en om die reden was hun angst, voor het gevaar waarin Soa's baat en wraaklust hen gesteld had, des te scherper. Hunne ontsnapping was voor hen, en voor honderden hunner aanhangers, eene kwestie van leven of dood. Konden zij er maar in gelukken, den tempel te bereiken en de verrezen afgoden terug uit te roepen, zoo alles wel gaan, want dan hadden zij het leger om hen verder tegen alle geweld te beschermen. Maar mislukte dit, dan was hun doodvonnis geteekend, want nooit zou nog iemand wel iets van hen vernemen.

Geen wonder dus dat zij als wanhopig de deur aanvielen ; een uur lang bleven zij werken, doch het was vruchteloos. De massieve hardhouten paneelen, zes duim dik, werden niet eens door hunne messen en speeren aangetast en hunne vereenigde krachten deden niet eens de steenen staven bewegen. Ook hadden zij niemendal dat tot stormram kon dienen.

— Het is nutteloos, zegde Leonard ten slotte, zijn mes weigerend ; dit hout is gelijk ijzer, wij zouden er een heele week aan kunnen snijden.

— Zoo wij de deur trachtten in brand te steken, baas, meende Otter.

Dat werd nu ook beproefd, met geen ander gevolg, dan dat zij bijna door den rook verstikten en de deur niets dunner maakten.

Ten slotte gaven zij het op ; alles mislukte en zij aanschouwden malkaar vol wanhoop, toen gerucht daarbuiten hen waarschuwde dat hunne vijanden in aantocht waren.

— Heeft er iemand nog een gedacht ? sprak Leonard ten slotte. Zoo niet is ons spel uitgespeld.

— Baas, bracht Otter in het middgn, ik heb een woordje te zeggen. Wij kunnen allen ontsnappen langs het hol, door hetwelk ik tot u gekomen ben. De Krokodil is dood, door mijn eigen hand verslaan, zoodat wij niets te vreezen hebben. Beneden het hol loopt een tunnel, die voert naar den bergrug boven. Op den top is er eene ijsbaan, langs dewelke mannen, die wat moed hebben, gemakkelijk een schoon land kunnen bereiken.

— Om's Hemels wil, zegde Juanna, dan maar langs de ijsbaan weg.

— Ik heb die ijsbrug *gezien*, zegde Ollan, terwijl de kapitains vol verbazing den dwerg aanstaarden, wiens macht grooter was dan die der Krokodil ; doch nooit heb ik vernomen dat een reiziger stout genoeg was om er eenen voet op te wagen.

— Het is gevaarlijk, maar niet onmogelijk om er over te geraken, wedervoer Otter ; ten slotte is het nog beter de kans te wagen, dan zich hier door uwe slachtersbazen te laten dooden.

— Laat ons gaan, Leonard, smeekte Juanna, als ik sterven moet, last ons dan sterven in de open lucht. Maar wat aan te vangen met Nam ? En misschien zullen Ollan en de kapiteins er meer aan houden hier te blijven ?

— Nam gaat mee, overal waar wij gaan, zegde Leonard kortaf ; wij hebben met dat heerschap eene lange rekening te vereffenen. Wat Ollan en de kapiteins betreft, die zijn vrij te doen wat hun belieft.

— Wat zult gij doen, Ollan ? vroeg Juanna, voor de eerste maal tot hem sprekend, sinds het tooneel in de andere cel.

— Ik geloof, koninginn, antwoordde hij met neergeslagen oogen, dat ik gezworen heb u tot het laatst te beschermen en dat wil ik nu des te gereedelijker doen, nu mijn leven voor mij zoo weinig weerde heeft. Wat mijne broeders hier aangaat, ik geloof dat zij, evenals gij, er den voorkeur aan geven in de open lucht te sterven, instee van hier te wachten tot de offeraars hen komen vermoorden.

De drie kapiteins keikten met het hoofd ten teeken van bevestiging ; dan zetten allen zich aan den arbeid.

Eerst namen zij allen eten en drinken, waarvan er in de andere cel voldoende voorraad voor handen was en na er iets van genoten te hebben, namen zij zooveel mogelijk met hen mee, want zij voorzagen dat, zoo zij er in gelukken te ontsnappen, zij waarschijnlijk nog lange dagen zonder eten zou len blijven. Daarna nam Leonard ook de geitenvellenmantels der offeraars en sloeg ze Juanna en hem zelven over de schouders, want hij wist dat het bitter koud zou zijn in het gebergte.

Ten slotte werd Nam goed gekneveld en van zijn mes beroofd, zoodat hij in zijne raserij, niemand kwaad meer zou doen.

Alles nu in gereedheid zijnde, maakte Otter zijne koord aan den stok vast en daalde snel naar de krocht beneden ; toen zijne voeten den grond raakten begonnen de offeraars op de buitenduur te stormen met houten balken of andere zwaarlijvigen.

— Spoed, Juanna, zegde Leonard, zit neer in den knoop en bind de koord vast ; wij zullen u afsteo, doch, snel, om Godswil ; de deur kan het niet lang uithouden.

Een minuut later was zij bij Otter, die beneden stond, met licht in de hand ; daarna zwam Leonard.

— Maar, bij geval, Otter, vroeg zijn meester, hebt gij iets gezien van de edelsteenen, die hier zouden moeten zijn ?

— Daar is een zak ginder, naast het nest der Krokodil, zegde de dwerg zorgeloos, maar ik heb mij niet eens de moeite gegeven er naar te zien. Wat kunnen wij nu met de roode steenen aanvangen ?

— Neen, maar zij kunnen later van pas komen, als wij hier uitgeraken.

— Ja, baas, als wij hier uitgeraken, zuchtte Otter, en hij dacht aan de ijsbrug ; nu, wij zullen den zak meenemen als wij hier vandaan trekken.

Juist kwam nu Nam naar beneden, afgeleid door Ollan en de kapiteins, en hij zag beurtelings rond zich heen, want nog nooit had hij, noch iemand zijner broeders, het geheimgd nest der Krokodil durven betreden. Nu daalden de kapiteins omlaag en ten slotte Ollan.

— Wij hebben geen tijd te verliezen, Verlosser, sprak de koning, de deur staat op het valles ; en op hetzelfde oogenblik hoorden zij een zwaren slag boven hun hoofd. Otter sprong woedend naar de koord en gelukkiglijk kon hij het eene eind vastgrijpen en de koord omlaag trekken.

— Die bandieten hebben nu juist onze koord niet noodig om ons te achtervolgen, zegde hij en wij kunnen ze nog noodig hebben.

Op dit oogenblik zag er boven aan het hol iemand naar beneden. Het was een der offeraars en Nam liet de gelegenheid niet voorbijgaan.

— De valsche goden ontsnappen door den uitweg naar de bergen, schreeuwde hij, en met hen de oud-koning ; volgt en vreest niets, want de Krokodil is dood ; denk niet aan mij, maar doest hen...

Met een vuistslag sloot Otter hem den mond, maar het kwaad was volbracht, want eene stem boven riep tot antwoord :

— Wij hooren u, vader, en gaan koordes halen, om u te volgen.

Beneden zetten zij zich op weg. Een oogenblik bleven zij het kolossale lichaam der doode Krokodil aanschouwen.

(Wordt voortgezet).